

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

7. De obitu Christinæ mirabilis, quid post obit[um] viderit, & quomodo vitæ restituta, admirabilem pœnitentiam pro animabus defunctorum egerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

vt ante obitum, qui mos consequutus est, res suas dispensaret, ac liberis & posteritati consuleret, vitæ spatium habuisse.

Excerpta quedam ex vita sanctæ memoriæ Christiane virginis, quam vocã: Mirabilem, edita à Thoma Cantipratensi, quam & cõpendiosè refert Dionysius Carthusianus libr. 4. de quattuor nouissimis, artic. 50. Meminit præterea illius doctissimus Episcopus & Cardinalis Iacobus de Viriaco, in vita S. Mariæ de Oegnies, & habetur prolixè in vita Laurentij Suriij 23. Iunij, ad quem lectorem vitæ legendæ audium remittimus. Recorlor autem, inquit, religiosiss. Dionysius loco citato, quod dum in pueritiâ frequentauit scholam in oppido S. Trudonis, frequenter audiri mentionem admirabilis istius Christiane, atque, vt dicebatur, aliqui tunc vixerunt in eodem oppido, qui noscerunt nonnullos, qui ipsam gloriosam famulam in carne viderunt. De obitu Christiane Mirabilis, quid post obitum viderit, & quomodo vitæ restituta, admirabilem penitentiam pro animabus defunctorum egerit.

CAP. VII.
PROLOGVS AVTHORIS.

(additus ad cognoscendam historia veritatem.)
Scripturi vitam memorabilis Christi virginis Christiane, id in ipso opusculi limine commemorandum putamus, quod venerabilis ille Iacobus Athonensis Episcopus, postea Romanæ Ecclesiæ Cardinalis in vita beatæ Mariæ

niz Oegniacensis à se edita, his ferè verbis commemorat. Vidi aliam (Christinam accipe) circa quam admirabiliter operatus est Dominus, ita vt cum diu iacisset exanimis, antequàm corpus eius monumento conderetur, anima in corpus reuertente, reuixerit, atque à Domino obtinuerit, vt in hoc sæculo viuens, purgatorium pateretur. Itaque multo tempore mirum in modum à Domino afflicta, quandoq; se volubabat in igne, nonnunquam hyberno tempore in aqua cõgelata diu morabatur, interdum in mortuorum sepulchra ingredi cogebatur. Tandem verò peracta pœnitentia, intacta pace vixit, tãtamque à Domino gratiam adepta est, vt crebrò rapta in spiritu, defunctorum animas vsque in purgatoriũ, vel per purgatorium absque vlla sui læsione, & ad suprema regna deduceret. Hæc quidem ille venerabilis Iacobus Episcopus de ea annotauit: ego verò indignus frater ordinis Prædicatorum ad Christi gloriam & lectoris ædificationem vitam eius conscribendam suscepi, imperito quidem & inculto sermone, sed certa veritate, quam habeo ex aliorum relatione. Neque temerè dixerim, certa me commemoraturum, cum tot planè testes producere liceat in per multis, quæ à me adferentur, quod tum in oppido Trudonensi rationis compotes esse potuerit. Neq; enim in angulis & latebris hæc facta sunt, sed planè in luce, & sub adspetu plurimorum.

rimorum: neque tam longa temporum spacia
intercessere, ut ea potuerit obliuio abolere,
& ab hominum memoria excludere, cum ab
eius obitu vsq; ad præsens non nisi octo anni
fluxerint. Ea verò, quæ nullus mortalium præ-
ter ipsam nosse potuit, ab illis didici, qui se ea
ex eius ore percepisse testati sunt. Certus au-
tem sit quisquis hæc legerit, iis me testibus fi-
dem adhibuisse, à quibus tam longè absunt fini-
gendi libido, ut vitam potius ipsam perdituri
fuerint, quàm à veritatis tramite deflecturi.
Fatemur quidem, & res ipsa docet, quæ dicturi
sumus, humana ratione plerumque capi non
posse, quippè quæ pro naturæ usu & ordine
fieri nequiverint: nec tamè negari potest pos-
sibilia esse Deo præpotenti creatori: quàmquam
nec sic ego vlllo pacto ea scripturus fuerim, ni-
si me eius, quem dixi, reuerendissimi Iacobi,
in maioribus testimonium confirmasset. Itaq;
opusculum hoc ita distinguere placuit, ut pri-
mo loco, quemadmodum educata sit & nu-
trita, atque deinceps cætera, quæ ab illa gesta
sunt, uti ea certissima & indubitata relatione
didicimus, explicemus.

De Christinæ patria & educatione.

Itaque venerabilis Christi virgo Christi-
na in oppido S. Trudonis in Hasbania (aliàs
pago, qui Brustemum dicitur) honestis pa-
rentibus orta est: quibus è vita abeuntibus,
illa cum duabus sororibus relicta est, ijs natu-
minor.

minor. Porro sorores illæ vitam suam religio-
se & piè instituere cupientes, ita inter se sua
munia partitæ sunt, vt maxima natu vacaret
precibus, media domus & rei familiaris habe-
ret curam: postremo loco nata Christina, ad
pascua cuncta pecora custodiret. Quod illa, tã-
cisi præ cæteris humilius & abiectius videretur,
libens suscepit: nec Christus ei suam adhibere
consolationem distulit, internæ suauitatis
illi suppeditans gratiam, & secretorum cæ-
lestium eam non rarò consciam & participem
reddens. Interim tamen illa mansit omnibus
incognita, soli Deo tantò notior, quantò oc-
cultior cæteris. Vnde apud Esaiam (*cap. 24.*)
glorietur Dominus: Secretum meum mihi,
secretum meum mihi. Est enim verecundus
amator Dominus IESVS.

Vt mortua fuerit.

Porro autem ab internis illis sanctæ cõtem-
plationis exercitijs vires corporis eius adeò
debilitatæ sunt, vt vitam cum morte commu-
taret. Positum itaque in medio est corpus exa-
nime, amicis, & imprimis sororibus eius acer-
bè lugentibus: deinde manè ad templum de-
portatum est: vbi, cum pro anima eius Missæ
sacrificium offerretur, subito sese cõmouente
corpore in feretro, illa surrexit, & mox instar
auicula sursum scandens, ad templi trabes vs-
que peruenit. Rei nouitate perterriti omnes,
qui illic aderant, inde aufugerunt: sola soror

OO 3

natu

matu maxima; non absque formidine illic per
mansit. Sed t̄ autem Christina immota, donec
peractum esset sacrificium. Eo absoluto, sacer-
dote eam coniurante, coacta est descendere.
Id verò quidam sic interpretantur, quod pa-
rus & subtilis spiritus eius, ab humanorū cor-
porum odore abhorruerit. Inde cum sorori-
bus domum abiit, ciboque corpus refecit. Ve-
nerunt autē ad illam speciales spirituales qui-
dam amici illius, & quidam vel vidisset, vel
passa esset percontati sunt.

*Quemadmodum è corpore educta, & in illud redacta
fuerit.*

Tum illa: Statim, inquit, vt è corpore ex-
cessi, animam meam exceperūt lucis ministri,
Angeli Dei, deduxeruntque illam in locum
quendam obscurum & horridum, animabus
hominum refertum. Quæ verò tormenta eo
in loco conspexi, ea tam immania & acerba
fuere, vt nullus possit sermone explicare. Vidi
illic non paucos vita functos, mihi, cum viue-
rent, non ignotos. Valde autem miserata ego
animas illas miserabiles, quarebam quis esset
locus ille. Suspiciabar enim esse tartarum. Re-
sponderunt mihi duces mei, locum esse pur-
gatorij, vbi peccatores, quos in vita quidem
peccasse pœnituisset, sed non satis scelerum
suorum meritas pœnas darent. Inde perduxerunt
me ad inferorum supplicia, in quibus ite-
dem cognoui quosdam, mihi olim in vita no-
tos.

tos. Postea verò translata sum in paradisum
vsque ad thronum diuinę maiestatis: vbi cum
viderem gratulantem mihi Dominum, vltra
omnem modum laetabar, quod arbitrarer illic
me deinceps cum Domino in omnem æter-
nitatem permansturã. At ille mox respondens
desiderio meo; Reuera, inquit, dulcissima filia,
hic mecum eris: sed nunc, vtrum è duobus ma-
lis, optionem tibi facio, vel æternum hic nunc
apud me permanere, vel redire ad terras, ibiq;
in mortali corpore absque illius detrimento
pœnas perferre, iisq; omnes illas animas, quas
in locis purgatoriis miserebaris, liberare & e-
ripere: efficereque vt homines adhuc in cor-
pore manentes, tuæ pœnitentiæ & vitę exem-
plis ad me conuersi sint, à suis facinoribus ab-
stineant & respiscant: peractisq; omnibus,
ad me tandem multis aucta meritorum cu-
mulis reuertì. Ego verò absque vlla cuncta-
tione, sub conditione mihi proposita, dixi me
velle ad corpus redire. Et pius Dominus, gra-
tulaas quod me promptam obtulisset, iubet
animam suo corpori restitui. Qua in re exse-
quenda admirari licet, beatorum spirituum
incredibilem celeritatem. Ea enim hora, cum
in Missę sacrificio, quod pro me fiebat, diceret-
ur primò, Agnus Dei, qui tollis peccata mū-
di, &c. anima mea sistebatur coram throno di-
uinę maiestatis: cumque tertio id repeteretur,
illi me corpori reddidêre. Ita se habet & excuf-
sus

sus meus è vita, & ad vitam reditio. Propter
hominum correctionem & emendationem,
ad corpus reuocata sum. Itaque deinceps oro,
ne vos perturbent ea, quæ visuri estis in me.
Excedent enim mentis humanæ caput, quæ
Domino volente, fient in me: nec talia inter
mortales quandoque comperta sunt. His au-
ditis, admirati sunt amici eius, & non absque
stupore, quæ futura erant, præstolabantur.

*Vt à cognatis capta, à Domino verò liberata, suo la-
te virgineo se sustentârît.*

Cœpit deinde hominum cõuictum & con-
spectum incredibili cum horrore fugere, &
ad loca deserta, in arbores, ad turrim & tem-
plorum, aut aliarum rerum excelsarum fasti-
gia confugere. Id eius amici conspicati, quod
putarent eam à malis demonibus occupatam,
tandem multo labore comprehensam, in vin-
cula ferrea coniecerunt. Vbi cum multas mo-
lestias, præsertim ex hominum odore, mul-
tâmq; penuriam pateretur, nocte quadâ di-
uinitus adiuta, vinculis & compedibus disso-
lutis euasit, fugitq; in remotam solitudinem,
inftar auium illic degens in arboribus: eum-
que egeret alimento (neque enim quamuis
subtilissimum corpus eius cibo carere potuit)
dirissimâque fame cruciaretur, nullo pacto
ad hominum conuictum redire voluit, sed
sola cum Domino manere in desertis locis.
Itaque preces Domino offerens, suppliciter
cum

eum rogavit, ut ipsius angustias & necessitatē benignissimæ misericordiæ suæ oculis respiceret. Vix precandi finem fecit, cum ecce ad se oculos reflectens, vidit ex aridis mammillis virginæ pectoris sui contra ipsa naturæ iura lac distillare. Mira profectò res, & præterquam in singulari & incomparabili Christi Domini virginæ matre, cūctis sæculis inaudita. Illum igitur lacteum liquorē alimenti loco sumens, ad novem hebdomadas suo lacte se sustentavit. Rursus autem à suis quæsita, reperta & capta est, & ut prius vinculis ferreis constricta, sed frustra.

Ut per Mosam nihil læsa transferis.

Liberata enim iterū à Domino, venit Leodum: vbi sacrosanctas immaculati Agni Paschalis carnes esuriens, supplex rogavit sancti Christophori sacerdotem, ut ipsam multis angoribus correptam, sacra communione muniret. Promisit ille quidem se id facturum, sed addidit, necdū intra horam expedire se posse. Illa moram non ferens, ad alterius Ecclesiæ sacerdotem se contulit, petiitque ab illo similiter Venerabile corpus Domini Iesu. Is verò absque mora eius precibus se accommodans, illi satisfecit. Et ecce repente quodam imperu incitata, extra urbem au fugit. Miratur presbyter, & vad cum S. Christophori sacerdote fugientem insequitur vsque ad ipsas Mosæ fluminis ripas. Cumque speraret illam se ad ob-

O o s uias

uiaslati fluminis undas comprehēsurus, cum multo stupore cernunt sceminam veor & naturali corpore, haud aliter atque phantastico profundos penetrare gurgites, & in vltiorē ripam absque vilo sui detrimento euadere.

Vt igne se mirabiliter cruciāru.

Tum verò cœpit illa exercere, quorum causa à Domino remissa fuerat. Ingredebatur in ardentē clibanos, coquendis panibus preparatos, & illis incendiis haud secus, atque aliquis è nobis, cruciabatur, ita vt præ angustia & dolore, horrendos ederet clamores. Postquam autem inde egressa fuit, velligium nullum alicuius vstionis in eius corpore visibatur. Quando ad manum non erant eiusmodi furni in hominum adibus, iactabat se in copiosos ignes, vel pedes tantum aut manus immittebat, tandiu illic tenens, vt nisi diuino esset seruata miraculo, non potuerint non in cineres redigi. Interdum deponēbat se in cacabos plenos bullientes aque vsque ad mamillas, vel si non essent profundi satis cacabi, vsq; ad renes, membra illa, quæ in aquam eiusmodi mergere non poterat, aqua feruenti perfundens. Etsi autem præ dolore instar parturientis clamaret, attamen nihil detrimenti in egredientis corpore apparebat.

Vt in aquis geliāis se affligerit.

Sub aquis Mosē fluminis hyberno tempore, cum rigerent omnia gelu, crebro & diu morabatur.

rabatur, sex & eo amplius diebus in eis perdu-
rans. Accedente autem ad fluvium sacerdote,
(qui eius gerebat curam) eamque per Christi
nomen adiuuante, cogebatur inde exire. Sole-
bat etiã hyeme sub molendini tota erecta sta-
re, ita vt aqua, vertete rotam, in medium ver-
ticem & totum corpus eius dilaberetur. Inter-
dum in aquis natans, simul cum illis ferebatur
in rotam, atque ita horrendum in modum cir-
cumcirca cum ipsa rota, membris omnibus
mansit incolumis.

Vt in rotis & patibulis se torserit.

In rotis etiam, quibus piratę plerunque pu-
niri solebant, instar eorum, qui illis excarnifi-
cantur, contorquebat brachia & crura sua: nec
tamen, postquam ab illis descendit, vlla in
membra eius contritio vel fractura viscebatur.
Nonnunquam in patibulo inter fures ab illo
pendentes, se supponebat ad vnum aut alterũ
dicem: sæpẽ in monumenta mortuorum ingre-
diebatur, lugens illic hominum peccata.

Vt in spinis et vepribus à canibus agitata, se lacerarit.

Surgebat quandoque mediis noctibus, &
totius oppidi Trudonensis canes in se conci-
tans, ante illos ipsam insectantes, instar ferę
cuiusdam cursitabat: sicque per denia & per
densas vepres & spineta agitata, aded ab illis
compungebatur & lacerabatur, vt nulla cor-
poris eius pars vulneris esset experta: & tamen
multo fuso sanguine, nulla plagarum aut vul-
nerum

nerum vestigia conspiciantur in eius corpore. Aliàs ipsa se sua sponte spinis & sentibus compungebat, ut toto corpore sanguine perfusa videretur. Multis id non raro cernentibus, magnæ fuit admirationi, ut tanta sanguinis copia in vno corpore abundaret. Nam præter has sanguinis profusiones, sapissimè permultum sibi sanguinis venæ sectione detrahebat.

De corporis eius subtilitate & agilitate, & mirandum quid ei acciderit.

Corpus eius tantæ erat subtilitatis, agilitatis, & leuitatis, ut in arduis & excelsis ambularet, & instar passeris à tenuissimis arborum ramisculis penderet. Preces Domino oblauro, ad arborum vel turrium, aut aliarum rerum sublimium fastigia se recipere cogebatur, ut illic ab omnibus semota, spiritus sui requiepotiretur. Inter orandum autem, cum mens eius esset diuinæ contemplationi intenta, instar liquefcentis ceræ omnia eius membra in globi cuiusdam formam conuoluebantur, ita ut corpus eius planè sphericum cerneretur. Illa autem spiritus ebrietate se remittente, & sensibus suas sedes suâque in membris loca repetentibus, in ericij speciem conglobatum corpus, ad pristinam redibat formam, membrâque extendebantur, quæ in formis cuiusdam materiæ congeriem præ se paulò ante ferebant. Sæpè quoque visa est in palis sepium erecta stare, & Psalmos deprimere.

Molestum

Molestum enim illi erat, immundam humum contingere.

Vi precibus religiosorum hominum non nihil eius vita temperata sit.

Illa igitur pro hominum peccatis à se ipsa poenas reposcebat ita, ut iam dictum est. Sed cum multi desiderio videndi in illa admiranda Dei opera, à propinquis, & loginquis regionibus quotidie aduentarent, homines religiosi utriusque sexus in S. Trudonis oppido degentes, veriti ne, quæ in illa diuinitus fiebāt, humanæ mentis captū excederent, materiamque præberēt carnalibus hominibus opera Dei malignè interpretandi, ea præsertim, quod hominum conuictum fugiens, instar auis ardua loca peteret, & in aquis pisciū more diu maneret: sedulis precibus egerunt apud Dominum, ut miracula potentæ suæ in Christina ad communem hominum consuetudinē moderaretur. Nec verò spreuit Deus pias preces & lachrymas seruorum, suorum. Quodam enim die, spiritu vehementissimè eam impellente, ad Ecclesiam pagi VVellensis fugiens, cum cerneret apertū sacri baptismatis fontem, illi se totam immerisit. Inde verò fertur id affectu, ut eius viuendi ratio deinceps esset temperatior & accommodatior ad hominum consuetudinem, moderatiusq; se gereret, possentque commodius ferre & odores & conuictum aliorum.

*Ut spiritus eam compulerit eleemosynas emendicare:
& quàm gratum sit Deo prestare eleemosynas.*

Prestantissimum Dominici corporis & sanguinis Sacramētum crebrò, maximeque Dominicis diebus, cùm multa deuotione percipiebat, ex eoque vt ipsa ait, & corporis robur, & ingētem spiritus letitiam capiebat. Nihil autem corū, quę propria illius erāt, & Christi causa dereliquerat, quęve hæreditario iure ad ipsam deuolui oporteret, vel essent deuoluta, in suos vsus cōuertere potuit: sed in cibum sumebat ea, quæ quotidie ostiatim emendicasset, vt eorum peccata portaret, quorum eleemosynis alebatur. Dicebat verò, ea causa diuinitus se compelli ad sceleratorum hominum petendas eleemosynas, vt ij per eas ad peccati horrorem & agendam pœnitentiam perducerentur: addens etiã, nulla re magis Deū flecti misericordiã erga peccatores, quàm si illi sint benigni & misericordes erga proximos. Nec vnquã sanè misericordia, nũquã benignitas aliò, quàm ad bonũ finem & felicem obiũ perducere potuit hominẽ. Possumus id exempli causa quodam Christianæ experimēto, vel testimonio confirmare. Die quodã intolerabili siti vexata, Deo iam instigante, ad mensam cuiusdã sceleratissimi hominis splēdidè apparatus accurrit, potum ab illo petens. Ille præter morem suum insolita humanitate commotus, vinum ei obtulit, vnde illa parum bibit. Ea causa contra omniũ

opini-

opinionem, qui virum nouerant, Christiana affirmavit eū in morte ad pœnitentiæ & contritionis gratiam peruenisse.

Sub mortem quis eius vitæ modus fuerit.

Extremo tempore vitæ suæ cibo admodū raro & quidem exiguo utebatur. Cum sanctimonialibus, & religiosis hominibus, vti antea consueuerat, noluit miscere colloquia: sed parum aliquid cibi capiens, & somno momentaneo resecta, mediis noctibus ibat ad deserta loca. Per id tempus nemo vnquam ridentem eam vidit, sed perinde affecta cernebatur, atq; solent illi, qui præ nimio dolore è potestate exierunt, & mente capti sunt. Incedebat orās, plangens, & multum mœrens, cuius eam pietæ causam autumant, quod de mundi fratu & malitia plures solito diuinitus reuelationes ei obrigerint. Illud vero incredibile eiulatu sæpius deplorabat, totum ferè genus humanum corporis pollutione corrumpi, eaque causa iram Dei, & animaduersionem vniuerso propè orbi Christiano imminere.

De eius sub mortem agrotatione.

Aduentate tandem eo tempore, quo morbo & agrotatione conficienda erat, tantum assidue contemplationis gratiam assecuta est, vt permolestum ei esset aliorum aciem mentis intèdere. Omnibus igitur posthabitis, Beaticem monasterij S. Catharinæ sanctimonialem rogauit, vt lectulum ipsi clam in cubiculo

lo componeret, simul indicans, morbum sibi imminere. Fecit Beatrix, & quidem libentissimo, quod illa voluit, decubuitque Christina, & morbo ingrauescente exercebatur. Cum iam autem tres hebdomadas ita laborasset, facram corporis Dominici communionem, & extreme unctionis oleum petiit. Is perceptis, Beatrix in genua procumbens, orauit, vt priusquam è vita excederet, de quibusdam ipsam efficeret certiore. Illa verò tacente, Beatrix existimans alibi eam animo occupari, quaestiones suas distulit, atque aliquid facturo operis, è cubiculo egressa est, Christina sola relicta.

Vt secundo, tertioque obierit.

Aiunt plerique saepius Christinam rogasse Dominum, ne ipsam morientem vllis miraculis cohonestaret, sed instar aliorum sine-
ret migrare ex hac vita: id quod etiam praestitum est illi à Domino. Prius enim quam Beatrix ad eam esset reuersa, Christo vocante, spiritum exhalauit. Celeriter autem reuertens Beatrix cum socia sorore, corpus eius in terra exanime inuenit ita prostratum, vt solent cadavera defunctorum: sed vt equidem mihi persuadeo, ministerio angelorum. Ea re conspecta Beatrix, doloris quibusdam stimulis percuta, impatientius se gerens, ruit super sanctae corpus, clamans & eiulans non mediocriter. Interim verò identidem seiscitabatur ex ea, cur absq; illarum bona venia & sine sororum
com.
dem
ro in
mili
adiu
Chri
mafi
potes
reuer
hi, qu
ham
hac
reuis
vultu
Bea
voca
spect
quic
cro
sue
nim
qua
tio
cul
qu
& c
nat
to,

commédatione ad Dominum abiisset, ac tan-
 dem spiritu vehemēti cōcepta fiducia, desi-
 ro in defunctæ ora vultu, ita dixit: Semper
 mihi Christina, dum viueres, obediuisti: Itaq;
 adiuro te & obtestor per Dominum I E S V M
 Christum, quem in vita ardenti desiderio a-
 masti, vt etiam nunc mihi obedias: (Namque
 potes per illum, cui iuncta es quicquid velis)
 reuertarisque in corpus, exponasque mi-
 hi, quod à te sub obitu cupidissimè mihi opta-
 bam explicari. Mira res. Simulatque Beatrix
 hæc ad aures mortuæ inelamauit, Christina
 reuixit, sed grauius ingemiscens, anxioque
 vultu Beatricem reuerberās, dixit: Cur meam,
 Beatrix, requiem interpellasti? Cur me huc re-
 uocare voluisti? Iam ducebar ad Christi cō-
 spectum. At nunc mea soror, properè quic-
 quid visum est, proponas, sinasque me, obse-
 cro ad diu optata reuerti. Vbi Beatrix propo-
 suit, quod voluit, ab ea responsum est ei. Inte-
 rim sorores vndique congregantur ad illam,
 quas postquàm crucis signo consignauit, ter-
 tiò vita functa est, abiitque ad immortalia sæ-
 cula sæculorum. Vixit autem ab eo tempore,
 quo primo reddidit spiritum, annis duobus
 & quadraginta dies, obiitque anno à Christo
 nato millesimo ducentesimo vicesimo quar-
 to, aut circiter.

De eius sepultura, & corporis translatione.

Humata est autem extra S. Trudonis oppi-
 dum

dum in monasterio B. Catharinae, illicque septem annis corpus eius quieuit, in illud usque tempus, quo omnem eius monasterij structuram in locum propinquum magisque opportunum transfulere. Tum enim, vniuersis ciuibus congregatis, ad tumulum reuerēdae Christianae clerus cum sanctimonialibus accessit: cumque inde amouissent operculum, tanta suauitas & omnes & singulos peruasit, ut cuncti pariter vna mente, vnoque ore conclamerent, Christianam & in vita fuisse mirabilem, & post obitum nihilominus gloriosam. Neque verò quisquam ambigit, morbis liberatos esse eos, qui cum fide congrua ad eius tumulum adire: sed eiusmodi prosequi, nobis non est integrum.

Adhortatio ad agendam poenitentiam.

Quæso te lector, diligenter animum adverte, quam nos iure meritoque culpandi simus, qui cum cernamus Christianam tot poenas, tamque immanes & diros cruciatus non tam propter sua, quam propter aliorum peccata pertulisse, ob culpas & malicia nostra poenitentiam agere reformidamus. Veniet certe quandoque, & celeriter veniet dies ille, quo nos libenter etiam his acerbiora simul toleraturi, si daretur locus poenitentiae, & ad negligenter quondam exacta tempora redire liceret. Et vix is, qui ad misericordiae emendum oleum tumulum se comparare volunt, quando nondum

narum tempus elapsum est. Venient ij cum
 lampadibus vacuis, ianuamque pulsabunt, sed
 omnem sibi sentient aditum præclusum, au-
 dientque vocem illam sanè terribilem: Amen
 dico vobis: Nescio vos. Vigilemus igitur, quia
 nescimus diem neque horã. Merito illi exclu-
 duntur, qui iam stertentes, diemque illum &
 horam negligentes, nolunt lampades suas im-
 plere oleo bonorum operum ex cõdignis pœ-
 nitentiæ fructibus. Utinam verò audiant Do-
 minum dicentem: Vigilate ergò, quia nescitis
 diem neque horam, qua Dominus vester vè-
 turus sit. Ecquid verò aliud per omnem vitam
 suam Christina clamavit, nisi vt pœnitentiam
 agerent homines, & nūquam non sese paratos
 exhiberent? Hoc illa verbis multis, hoc lachry-
 mis, hoc plãctu & eiulatu, hoc insinatis clamoribus,
 hoc eiusmodi viuendi exemplis docuit,
 qualia de nullo alio, qui eam aut antecesserit,
 aut secutus sit, vel scripto cuiusquã vel sermone
 perceperimus: in laudem & gloriã Christi,
 qui cum Patre & Spiritu sancto viuut & re-
 gnat Deus per omnia secula seculorũ. Amen.
*Beda lib. 5. cap. 13. historie Anglicane sequentem hi-
 storiam valdè memorabilem refert. De Driihel-
 mo in prouincia Nordan Humbrorum, qui à mor-
 tuis resurgens, multa & tremenda & desideran-
 da, quæ viderat, narrauit.*

CAP. VIII.

His temporibus miraculum memorabile
 & an-